

Kirándulás Szarvaskőben

2024. július 20.

Jelenlévők száma: 23 fő

Helyszín: Szarvaskő, Szabadidő Park

Program:

- Érkezés
- Pletykajáték - játékos vetélkedő
- A környék ásványai - tudományos előadás közérthetően
- Kávégyári látogatás
- ÖkoPark tanösvény meglátogatása
- Falu séta
- Ebéd
- Keresd a társad! - játék bekötött szemmel
- Kőbérc bánya túraú
- Hazamenetel

Segítőink már kora hajnalban elfoglalták a rendezvény teret, előkerült a nagy üst, és szorgos kezek kezdték az előkészületeket az ebédhez. Hozzájuk csatlakozott a korai vonattal érkező Gyula és Judit tagtársunk, akik egyből beszálltak a kuktáskodásba, ráadásul Judit saját készítésű süteménnyel is kedveskedett.

Közben a csapat nagy része Egerben az egyesületnél, és a buszpályaudvaron gyülekezett, és terv szerint el is indult kényelmes busszal a cél felé.

Körülbelül 9 órakor érkeztünk meg a faluba, ahol már kedves meglepetésként kaptunk is egy tálca kókusz kocka süteményt egy falubeli kedves hölgytől. Köszönet érte!

Nemsokára a kocsival érkezők is befutottak, és a szokásos elhelyezkedés után, egy kis elmejátékot játszottunk. Két csapatra oszlottunk, és segítőnk Tímea egy csapattagnak felolvasott egy szöveget

egyszer a szarvaskői várról, másrészt a postamesteri házról. Nem volt könnyű szöveg, és rövid sem. A feladat az volt, hogy egyesével, hogy a többi csapattárs senki ne hallja, újra és újra el kellett mondani a szöveget egymásnak, csapattagra csapattagra. És ahogy egy szóban elmondott szövegnél szokott lenni (nevezzük nyugodtan pletykának), kopott a szöveg, megváltozott a tartalom. A végén az utolsó csapattag mondta el, mi jutott el hozzá, illetve ő mit jegyzett meg belőle. A játékvezető pedig 20 aláhúzott szóból ellenőrizte, hányat említ meg.

Az eredmény? Hát ami várható volt. Az egyik csapat 3, míg a másik 1 szót talált el.

A tanulság, amit az egyesületben is érdemes szem előtt tartani? Ne a sokadik emberen átment pletykának higgy, kérdezz közvetlenül attól, akit érint, aki tudja a pontos információkat.

Ezek után dr. Koleszár Péter, a földtudományok doktora rövid, és szerencsére nem tudományosan megfogalmazott előadását hallgattuk

meg az itteni különleges kőzetekről, kialakulásukról, és még tapintható mintákat is hozott magával. Nem is gondolná az ember, hogy egy ilyen kis faluban ilyen érdekes és bőséges ásványkincs lapul a lábunk alatt.

Ezek után "kávégári" látogatást tettünk, hiszen a Makákó Kávagyár meghívott bennünket egy különleges, egyedi pörkölésű kávéra. Bárki erre jár, megtalálja őket a vasúti híd mellett. Ne keressetek nagy gyárkéményt, csak egy kis olaszos egyszemélyes teherautóból készült gyáracskát, de biztos, hogy hatalmas íz élményben lesz részetek.

A fehér botjaink kopogása ezek után az ÖkoPark felé volt hallható, ahol kedvesen fogadtak, és kaptunk egy kis sétavezetést a parkban lévő tanösvényen, és a tavon átvezető "Sóhajok Hídján" a rendezvény térig. Kedves, aranyos hely, bárkinek szívből ajánlható, és még kutyabarát is, így ez különösen fontos lehet vakvezető kutyás társainknak is. A pincében lévő sörfürdőt már nem próbáltuk ki, bár csábító volt, azért páran egy sört legurítottunk a torkunkon.

A séta innen a falun át vezetett, egyik végétől a másikig. Mivel lassan haladtunk, járásában is akadályozott László tempójához igazodva, majd negyed óráig is eltartott átérni. Hát kicsi a falu nem vitás, rendesen lépve, jó ha 5 perc lehet. Persze készült

fotó a kis templom lépcsőjénél, és találkoztunk a falu megválasztott új polgármesterével, Danival, aki megígérte, hogy máskor is fordulhatunk hozzá, ha rendezvényt tervezünk.

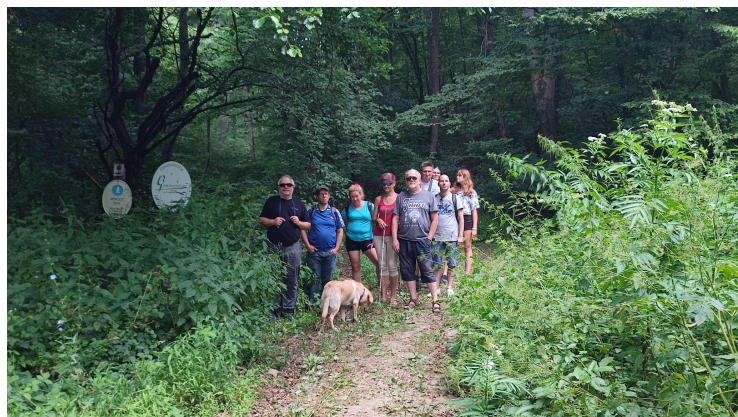
Már majdnem visszaértünk, mikor megszólalt a déli harangszó, amit korgó gyomrunk is visszaigazolt. Kicsit megfáradva huppantunk le, ahol Bence, mint főszakács, Mónika, Árpád és Tímea, mint kukta segítők által készített gazdag gulyásleves és Mónika házi sütésű kenyeré fogadott. Milyen volt? Én elfogult vagyok a készítő személyével, de amit tudok, minden tányér kiürült, és majdnem mindenki repetázott.

Kiosztásra került a délelőtti játék jutalma is, a finom sütemények mellé deszert gyanánt kis müzliszelet formájában, amit - kicsit elfogultan - döntetlen eredményként értékelve a 3:1 végeredménytől függetlenül, mindenki megkapott.

Ebéd után, el ne laposodjon gondolatunk, kis beszélgetést következett, tervekről, lehetőségekről. Majd Tímea segítők hozott egy játékot.

Körbe álltunk, mindenkinek bekötötte a szemét, majd egy kis papírt adott mindenkinek. Mindegyiken egy szó volt: tehén, disznó, bárány, farkas, stb., amit természetesen fülünkbe súgva el is mondott. Ezek után csendben szét kellett szóródnunk, majd annak az állatnak a hangját utánozva meg kellett keresnünk társainkat: bárányok a bárányokat, tehenek a teheneket, és így tovább. Ha valaki kívülről nézett minket, biztos jókat mosolygott, mi meg jól nevettünk. Aranyos és kedves "vakos" csapatépítő játék, köszönet az ötletért.

Mivel lassan a busz is várható volt, így az egész csapat felkerekedett, és elindultunk a patak parti sétányon. Volt, aki már nem tudott az időhiány miatt tovább jönni, őket a faluszéli hídnál segítők

elkísérte a közeli buszmegállóba. A maradék csapat - Péter túrához és kőzetekhez értő segítségével - elindult a kis ösvényen, és elmentünk a ma már bányamúzeumként látogatható Kőbérc bányához. A "látogatható" kicsit erős túlzás

lett volna, de szerencsére segítőnk Bence még előző nap összesen 2 km benőtt erdei ösvényt kaszagéppel ha nem is vakbaráttá, de legalább nem vakellenségévé tett, vagyis egy ösvényt vágott a benőtt növénytengerbe. Persze volt itt-ott egy kis nyüszögés, de mindenki hős volt, és a végén elmondta, hogy megérte.

A szöveg javított változata - Befejezés

De hát repült az idő, és a következő busz indulási ideje is közeledett, így visszaindultunk, át a kis csermelyen, megint a faluvégi hídhöz, ahol a maradék buszos csapat is búcsút intett nekünk. Végül a segítőink eltakarították a rendezvény nyomait, elmosogattak, és mindent ugyanúgy rendben hagytunk, ahogy nagylelkűen és ingyenesen a falutól kaptunk.

Végezetül az időjárásról: Két hét kánikula után a fentiek meghallgatták imáinkat, és kellemes, ráadásul szellővel frissített igazi kirándulós napot adtak nekünk. Inkább egy megszokott május végi, mint a megelőző napok szaharai időjárása kísért bennünket. Aki emiatt nem jött el, legközelebb legyen optimistább. Ahol sok jó ember összejön, ott az időjárás is kegyes.

Végezetül egy szomorú dolgot is megemlítenék: Ezen a napon volt tagtársunk, Forgács Pál búcsúztatása is, amin köszönettel Gábor és Katalin is részt vett. Pali bátyám, nyugodj békében!

(lejegyezte: Miklós)